

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH160008
NAZWA
OBSZARU Dolina Małej Panwi

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH160008	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Małej Panwi

1.4. Data opracowania 2009-04	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 5 lipca 2022 r. w spr. soo Dolina Małej Panwi (PLH160008)

Wyjaśnienia:	Powiększenie pow. - 11.2019 r.
--------------	--------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
18.4957

Szerokość geograficzna
50.6073

2.2. Powierzchnia [ha]:
1138.95

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL22	Śląskie
PL52	Opolskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			0.43		G	B	C	C	C
3260			49.67		G	B	B	C	B
6410			10.67		G	B	C	C	C
6510			61.67		G	C	C	B	C
7140			3.96		G	B	C	C	C
7230			1.65		G	B	C	C	C
9170			85.25		G	B	C	B	C
91D0			18.54		G	B	C	C	C
91E0			26.74		G	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są

dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.

- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p				P	DD	D			
M	1337	Castor fiber			p				P	DD	D			
R	1220	Emys orbicularis			p				P	DD	D			
F	1096	Lampetra planeri			p				P	DD	D			
I	1083	Lucanus cervus			p				P	DD	D			
M	1355	Lutra lutra			p				P	DD	D			
F	1145	Misgurnus fossilis			p				P	DD	D			
M	1324	Myotis myotis			p				P	DD	D			
I	1084	Osmoderma eremita			p				P	DD	D			
F	5339	Rhodeus amarus			p				P	DD	D			
A	1166	Triturus cristatus			p				P	DD	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Pokrycie

Klasa siedliska przyrodniczego	[%]
N17	29.16
N16	8.95
N23	0.54
N19	44.42
N10	9.75
N12	7.17
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar rozciąga się wzdłuż doliny Małej Panwi, na odcinku pomiędzy miejscowościami Kolonowskie i Krupski Młyn. W przeważającej części położony jest na terenie województwa opolskiego: w powiecie strzeleckim, w gminach: Zawadzkie, Kolonowskie i Jemielnica oraz w powiecie oleskim, w gminie Dobrodzień. Niewielki jego fragment leży w województwie śląskim, w powiecie tarnogórskim, w gminie Krupski Młyn. Zlokalizowany jest on głównie na terenach leśnych, w mniejszej części na terenach użytkowanych rolniczo. Opisywane tereny znajdują się we wschodniej części Równiny Opolskiej, w Obniżeniu Małej Panwi. Przekraczają one wysokość 200 m n.p.m. i wkraczają w obszar wyżyn. Charakteryzują się znacznym zróżnicowaniem budowy litologicznej. Skrzydła holocenijskiej niecki budują tu od północy tarasy plejstocenijskiej rzeki, a od południa osady akumulacji lodowcowej i wodnolodowcowej. Występują tu formy rzeźby związane z wyciętą w skałach górnokrzewowych rynną dolinną Małej Panwi, tj.: starorzecza; płaskie holocenijskie tarasy zalewowe; płaskie tarasy plejstocenijskie nadzalewowe – w szczególności rozwinięte na północ od Małej Panwi, pokryte licznymi wydymami; krawędzie poszczególnych tarasów – wyraźnie zaznaczają się na granicy tarasów holocenijskich i tarasu bałtyckiego Małej Panwi, gdzie osiągają lokalnie wysokość 5-7 m; koryto rzeki – w przypadku Małej Panwi jest to najlepiej zachowane naturalne koryto dużej rzeki nizinnej w regionie oraz torfowiska i namuliska – wykształcone wyspowo w dolinie Małej Panwi. W strukturze dominujących w obszarze zbiorowisk leśnych największym udziałem charakteryzują się lasy iglaste, lasy liściaste mają niewielki udział. W zbiorowiskach leśnych zachowało się szereg cennych okazów drzew, które obecnie stanowią pomniki przyrody. W większości są to pojedyncze okazy i grupy dębu szypułkowego oraz klonu zwyczajnego. Teren poza lasami stanowią głównie użytki zielone w dużym stopniu intensywnie użytkowane jako pastwiska i łąki. Część gruntów rolnych nie jest użytkowana i stopniowo zarasta w wyniku sukcesji wtórnej.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze PLH160008 zinventaryzowano 9 siedlisk przyrodniczych (wszystkie jako przedmiot ochrony) z załącznika I Dyrektywy siedliskowej i 11 gatunków zwierząt z załącznika II.

Siedlisko 3150 starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion. W obszarze występuje podtyp 3150–2 eutroficzne starorzecza i drobne zbiorniki wodne, reprezentowany wyłącznie przez niewielkie zbiorniki powstałe w wyniku odcięcia fragmentów koryta Małej Panwi. Reprezentatywność siedliska określono, jako dobrą (B). Siedlisko cechuje się nieco zubożonym składem gatunkowym w stosunku do typowo wykształconych płatów, co przejawia się m.in. w występowaniu tylko jednego zbiorowiska nymfeidów oraz braku elodeidów. W jednym ze zbiorników brak jest typowych gatunków roślin. Zubożenie składu gatunkowego (w tym brak elodeidów) jest jednak typowym efektem postępującej sukcesji i stanowi element naturalnej dynamiki siedliska. Zbiorniki wodne stanowiące płaty siedliska cechują się naturalnym charakterem, a wpływ człowieka jest silnie ograniczony. W obszarze znajduje się mniej niż 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – C). Siedlisko cechuje się średnim stanem zachowania (C), w tym: w zakresie zachowania struktury III (średnio zachowana - jeden z płatów pozbawiony jest gatunków charakterystycznych, w pozostałych zaznacza się wypływanie); w zakresie zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy - zauważalne wypływanie zbiorników, zarówno na skutek akumulacji materii organicznej, jak i generalnego spadku wilgotności i poziomu wód gruntowych). Na tej podstawie ocenę ogólną określono jako znaczącą (C).

Siedlisko 3260 nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranuncion fluitantis*
W granicach obszaru siedlisko występuje w nurcie Małej Panwi i ma postać luźno rozmieszczonych płatów rzęśli hakowatej *Callitriche hamulata*, a w czystszych odcinkach nurtu (na wysokości Kielczy i Żędowic) również jaskra (włosienicznika) tarczowatego. Siedlisko występuje na zdecydowanej większości odcinków rzeki zlokalizowanych w granicach obszaru Natura 2000, jednak udział powierzchni zajętej przez rośliny jest stosunkowo niewielki – zajmują rozproszone powierzchnie, przede wszystkim w pobliżu brzegów oraz piaszczyste łachy. Reprezentatywność siedliska w obszarze określono, jako dobrą (B). Siedlisko cechuje się niecoubożonym składem gatunkowym w stosunku do typowo wykształconych płatów, co przejawia się m.in. w ograniczonym występowaniu włosieniczników. Poza tym jednak zarówno skład gatunkowy, jak i struktura zbiorowisk roślinnych jest typowa dla siedliska. W obszarze znajduje się nieco ponad 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – B). Siedlisko cechuje się średnim stanem zachowania (C), w tym: w zakresie zachowania struktury III (średnio zachowana - na długim odcinku koryta Małej Panwi brak włosieniczników, co prawdopodobnie wiąże się z niedostateczną czystością wody; pokrycie gatunków charakterystycznych niewielkie w związku z typem podłoża, poza tym siedlisko cechuje się jednak odpowiednim stanem i strukturą); w zakresie zachowania funkcji II (dobre perspektywy możliwości poprawy stanu wody umiarkowana – w dużej mierze zanieczyszczenia pochodzą spoza obszaru); w zakresie możliwości odtworzenia III (trudne lub niemożliwe - poprawa stanu wody wymagałaby dużych, kompleksowych zmian na znacznym obszarze). Ocena ogólna B (dobra) - płaty siedliska w obszarze w dużym stopniu reprezentatywne i stosunkowo dobrze zachowane.

Siedlisko 6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

W granicach obszaru siedlisko reprezentowane jest przez dwa stosunkowo rozległe płaty zlokalizowane na północ do Kielczy. Oba występują u podnóża skarpy ograniczającej terasy zalewowe Małej Panwi i zasilane są wypływającymi spod niej kwaśnymi wodami. Reprezentatywność siedliska w obszarze określono, jako dobrą (B). Siedlisko cechuje się niecoubożonym składem gatunkowym, jednak stosunkowo typowym dla wariantu 6410-2 łąki sitowo-trzęślicowe *Junco-Molinietum*. W obszarze znajduje się mniej niż 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – C). Siedlisko cechuje się średnim stanem zachowania (C), w tym: w zakresie zachowania struktury III (średnio zachowana - jeden z płatów nosi ślady długotrwałego braku koszenia i postępującej sukcesji, drugi jest koszony zbyt wcześnie); w zakresie zachowania funkcji II (dobre perspektywy - łąki są regularnie koszone i przy zachowaniu obecnego stanu gospodarowania utrzymanie siedliska w stanie niepogorszonym niemal pewne). Na tej podstawie ocenę ogólną określono jako znaczącą (C).

Siedlisko 6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

W granicach obszaru siedlisko reprezentowane jest przez dwa podtypy: 6510-2 łąka z wiechliną łąkową i kostrzewą czerwoną (zbiorowisko *Poa pratensis-Festuca rubra*) oraz w mniejszym stopniu 6510-1 łąka rajgrasowa (owsicowa) (*Arrhenatheretum elatioris*). Reprezentatywność siedliska określono, jako znaczącą (C). Płaty siedliska stosunkowo ubogie w gatunki, zwłaszcza roślin dwuliściennych. Jest to częściowo cecha podtypu siedliska dominującego w obszarze oraz stanowi konsekwencję warunków glebowych. Brak jest płatów silnie przekształconych na skutek intensyfikacji gospodarki. W obszarze znajduje się mniej niż 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – C). Siedlisko cechuje się dobrym stanem zachowania (B), w tym: w zakresie zachowania struktury II (dobrze zachowana - pomimo niezbyt dużego bogactwa gatunkowego struktura zbiorowiska jest dobrze zachowana, nie występuje tu znacząca obecność krzewów i podrostu drzew oraz gatunków inwazyjnych a udział gatunków ekspansywnych jest umiarkowany); w zakresie zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy – zaniechanie gospodarki lub gospodarka niedostosowana do wymogów siedliska skutkuje niekorzystnymi zmianami składu gatunkowego oraz struktury). Na tej podstawie ocenę ogólną określono jako znaczącą (C).

Siedlisko 7140 torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)

Siedlisko wykształciło się w północnej części obszaru, w rozległym kompleksie zagłębień pozostałych po dawnym przebiegu koryta Małej Panwi, obecnie wypełnionym torfem i w całości przekształconym w zbiorowiska łąkowe. Reprezentatywność siedliska określono, jako dobrą (B) - cechuje się niezbyt dużą liczbą gatunków typowych oraz niskim pokryciem mchów. W obszarze znajduje się mniej niż 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – C). Siedlisko cechuje się średnim stanem zachowania (C), w

tym: w zakresie zachowania struktury III (średnio zachowana - obręb płatów siedliska występuje niedostateczne uwodnienie, w efekcie zaznacza się zaniżone pokrycie gatunków typowych, szczególnie wyraźne w odniesieniu do pokrycia torfowców i generalnie mszaków); w zakresie zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy – przesuszenie podłoża skutkuje rozprzestrzenianiem się gatunków ekspansywnych i inwazyjnych, a równocześnie ustępowaniem gatunków typowych; niedostateczne uwodnienie będzie się prawdopodobnie utrzymywać w przyszłości, a wskazane problemy mogą się pogłębiać); w zakresie możliwości odtworzenia III (trudne lub niemożliwe – niedostateczne uwodnienie jest tylko częściowo efektem melioracji, więc budowa zastawek na rowach melioracyjnych może poprawić sytuację w stopniu niewystarczającym dla zahamowania negatywnych procesów; stan siedliska jest w znacznym stopniu uzależniony od ilości opadów, a w związku z coraz częstszym występowaniem suszy, również ten czynnik prawdopodobnie skutkował będzie niedostatecznym uwodnieniem płatów siedliska). Na tej podstawie ocenę ogólną określono jako znaczącą (C).

Siedlisko 7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
Jedyny płat siedliska reprezentowanego w obszarze przez podtyp 7230-2 torfowiska zasadowe Polski południowej (z wyłączeniem gór) i środkowej, wykształcił się na pograniczu Żędowic i Zawadzkiego, u podnóża skarpy ograniczającej od południa terasę zalewową Małej Panwi. Reprezentatywność siedliska w obszarze określono, jako dobrą (B). Płat siedliska jest zubożony w gatunki i cechuje go niskie pokrycie mchów. Obecne są natomiast gatunki rzadkie, np. kruszczyk błotny. W obszarze znajduje się mniej niż 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – C). Siedlisko cechuje się średnim stanem zachowania (C), w tym: w zakresie zachowania struktury III (średnio zachowana - brak koszenia skutkuje intensywną ekspansją trzciny i kilku innych gatunków roślin zielnych); w zakresie zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy – brak koszenia jest bezpośrednią przyczyną znacznego pogorszenia stanu siedliska, docelowo prowadzi to do jego całkowitego zaniku). Na tej podstawie ocenę ogólną określono jako znaczącą (C).

Siedlisko 9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)
W obszarze siedlisko reprezentowane jest przez podtyp 9170-1 grąd środkowoeuropejski (Galio-Carpinetum). Reprezentatywność siedliska w obszarze określono, jako dobrą (B). Drzewostan cechuje się składem typowym dla siedliska – dominuje grab, duże pokrycie ma dąb szypułkowy, obecna jest lipa drobnolistna. Nietypowy dla siedliska jest słaby rozwój podszytu, w dużej mierze budowanego jednak przez typową dla siedliska leszczynę. W runie z niewielkim pokryciem występuje szereg gatunków typowych dla siedliska. Stosunkowo ubogie runo wynika z warunków środowiska (m.in. piaszczyste, stosunkowo ubogie gleby, w obniżeniach nawiązania do lasów łęgowych). W obszarze znajduje się mniej niż 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – C). Siedlisko cechuje się dobrym stanem zachowania (B), w tym: w zakresie zachowania struktury III (średnio zachowana - w drzewostanach obecna jest domieszka gatunku obcego - dębu czerwonego a w podszytcie i czasem w drzewostanie występuje czeremcha amerykańska; runo zdominowane jest przez gatunek ekspansywny – turzycę drżączkowatą; ilość martwego drewna jest zdecydowanie niewystarczająca - w większości płatów brak jest drewna wielkowymiarowego, zbyt mała jest też liczba drzew mikrosiedliskowych; drzewostan cechuje się jednak zróżnicowaną strukturą wiekową i zasadniczo odpowiednim składem gatunkowym, a w runie mimo dominacji gatunku ekspansywnego występują gatunki typowe dla siedliska); w zakresie zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy – dla poprawy stanu siedliska podstawowe znaczenie ma zwiększenie ilości martwego drewna, szczególnie wielkowymiarowego; trwałe usunięcie czeremchy amerykańskiej jest niemożliwe – gatunek ten preferuje typowe dla obszaru piaszczyste gleby, jest trwale zadomowiony w otoczeniu, a także jest intensywnie rozsiewany przez ptaki, brak jest też możliwości znacznego zmniejszenia pokrycia turzycy drżączkowatej w runie). Na tej podstawie ocenę ogólną określono jako znaczącą (C).

Siedlisko 91D0 bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne
W obszarze siedlisko reprezentowane jest przez podtyp 91D0-2 sosnowy bór bagienno, wykształciło się na północ od Kielczy, u podnóża skarpy ograniczającej wysoką terasę Małej Panwi. Reprezentatywność siedliska w obszarze określono, jako dobrą (B). Cechuje się ono typowym drzewostanem. Udział bagna i borówki bagiennej jest obniżony, jednak są one stałym elementem płatów siedliska. Brak jest części

gatunków, np. żurawiny błotnej. Udział mchów jest obniżony, jednak występują torfowce. W obszarze znajduje się mniej niż 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – C). Siedlisko cechuje się średnim lub zdegradowanym stanem zachowania (C), w tym: w zakresie zachowania struktury II (dobrze zachowana - płyty noszą wyraźne ślady przesuszenia, będącego m. in. skutkiem istnienia starych rowów melioracyjnych; pomimo to siedlisko utrzymuje typowe cechy, m. in. znaczne pokrycie charakterystycznych krzewinek); w zakresie zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy – siedlisko silnie zależne od poziomu wody, zarówno pochodzącej z opadów, jak i napływającej z położonych dalej na północ terenów; w związku z częstymi suszami prawdopodobne jest dalsze obniżanie się uwodnienia, co może negatywnie wpływać na stan siedliska w przyszłości); w zakresie możliwości odtworzenia III (trudne lub niemożliwe – główne zagrożenia dla siedliska wiążą się z przesuszeniem podłoża, przy czym kluczowe znaczenie ma ilość opadów, która wpływa zarówno na bezpośrednio zasilanie siedliska, jak i ilość wody napływającej z sąsiedztwa). Na tej podstawie ocenę ogólną określono jako znaczącą (C).

Siedlisko 91E0 łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albofragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe

W obszarze siedlisko reprezentowane jest przez podtyp 91E0-3 niżowy łęg olszowo-jesionowy *Fraxino-Alnetum*. Łęgi w obszarze zazwyczaj nie są związane bezpośrednio z korytem Małej Panwi – jest ono zbyt głęboko wcięte w piaszczyste podłoże, co skutkuje powstaniem dość wysokich skarp o wilgotności niewystarczającej dla roślinności łęgowej. Czynnikiem niesprzyjającym wykształceniu typowych łęgów nadrzecznych jest też charakterystyczny dla Małej Panwi brak zalewów. W konsekwencji łęgi występują zazwyczaj w pewnym oddaleniu od koryta Małej Panwi – na obrzeżach starorzeczy i w zagłębieniach stanowiących skutek meandrowania koryta. Związane są też z sąsiedztwem mniejszych cieków i rowów melioracyjnych przecinających tereny zdominowane przez łąki. Niewielkie powierzchnie łęgów wykształcają się też u podnóża skarp wyższych teras doliny, w miejscach wysięków. Reprezentatywność siedliska w obszarze określono, jako dobrą (B). W drzewostanie dominuje olsza czarna, w domieszce występują inne gatunki typowe. W warstwie krzewów dominuje czeremcha zwyczajna. Runo w części płatów dobrze wykształcone i typowe dla siedliska (zwłaszcza w obrębie zagłębień starorzeczy), w części jednak zubożone i zdominowane przez turzycę drżączkowatą. W obszarze znajduje się mniej niż 2 % krajowych zasobów siedliska (powierzchnia względna – C). Siedlisko cechuje się średnim lub zdegradowanym stanem zachowania (C), w tym: w zakresie zachowania struktury III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana - duża część płatów położona jest wysoko nad poziomem koryta Małej Panwi i zasilana jest przez wody spływające z wyższych teras, stąd ilość wody w okresach suchych jest niewystarczająca; płyty te są też często prześwietlone i cechują się dominacją turzycy drżączkowatej w runie; generalnie zaznacza się niewielka ilość lub nawet brak martwego drewna, szczególnie wielkowymiarowego); w zakresie zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy – w związku z utrzymującymi się okresami suchymi prawdopodobne jest utrzymanie przesuszenia płatów siedliska; prawdopodobnie w części płatów będą postępowały przemiany prowadzące do przekształcenia w grądy); w zakresie możliwości odtworzenia III (trudne lub niemożliwe – brak jest możliwości przeciwdziałania suszy i obniżaniu się poziomu wód gruntowych; bardzo istotne jest pozostawianie martwego drewna). Na tej podstawie ocenę ogólną określono jako znaczącą (C).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	B02.04		i
H	A03.03		i
H	I01		b
H	I02		i
H	K02.01		i

M	A03.01		i
L	B02.01.02		i
M	J02.03		i
M	M01.02		i
L	K01.02		i
M	J02.01		i
M	J02.05.05		b
M	D01.03		i
M	B02.02		i
M	B02.01.01		i

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03.02		i
H	B02.05		i
H	B02.01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Kulpiński K., Tyc A. 2022, Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLH 160008 Dolina Małej Panwi w województwie opolskim. RDOŚ w Opolu. Msc. 2. Mędrzycki P., Pabjanek P., Myśliński G. 2013, Ekspertyza przyrodnicza dotycząca weryfikacji występowania płatów siedliska zmiennowilgotne łąki trzęślicowe Molinion 6410 oraz płatów siedliska niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie Arrhenatherion elatioris 6510, a także ustalenie stanu ochrony ww. siedlisk w granicach obszaru Natura 2000 Dolina Małej Panwi PLH160008. RDOŚ w Opolu. Msc.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	78.05				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Lasy Stobrawsko - Turawskie	*	78.05

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Opolu
Adres:	Polska Firmowa 1 45-594 Opole
Adres e-mail:	sekretariat@opole.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 25 września 2023 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Małej Panwi PLH160008 (Dz. U. Woj. Op. poz. 2786 i Dz. Urz. Woj. Śl. poz. 7193) Link: https://duwo.opole.uw.gov.pl/legalact/2023/2786/
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH160008

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--
